

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 305/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K., B., V. K., B., a M. K., B., zastúpených advokátskou kanceláriou V., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. V., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 209/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K., V. K. a M. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. júna 2012 doručená sťažnosť Ing. D. K., B., V. K., B., a M. K., B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátskou kanceláriou V., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. V., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 209/2010.

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

«Okresný súd Bratislava IV vedie pod sp. zn. 24 C 209/2010 právny spor navrhovateľa D., s. r. o... proti odporcom v I. rade Ing. D. K., v II. rade V. K., a III. rade M. K. (ďalej... len „Sťažovatelia“)... o zaplatenie sumy vo výške 513,21 Eur s príslušenstvom...

Návrh... bol podaný na Okresný súd Bratislava IV dňa 01. 06. 2007. Sťažovatelia nedisponujú platobným rozkazom, ktorý bol údajne vydaný v až novembri 2009 Okresným súdom Bratislava IV. Rovnako nevedia, nakoľko si v mieste adresy trvalého bydliska preberajú zásielky, prečo pre nedoručiteľnosť bol tento platobný rozkaz zrušený. Od času zrušenia platobného rozkazu zo dňa 14. 04. 2010 nevykonal Okresný súd Bratislava IV žiadny úkon...

Dňa 02. 04. 2012 podali sťažovatelia sťažnosť na Okresný súd Bratislava IV na prieťahy v konaní, ktorý vo svojej odpovedi... konštatoval, že sťažnosť na prieťahy v konaní bola dôvodná.»

Sťažovatelia poukazujú že: „Z dôvodu nekonania na strane Okresného súdu Bratislava IV vznikli prieťahy v konaní a právna neistota sťažovateľov, ktorí nevedia predpokladať, či sa vo veci začne riadne konať. Zároveň dávajú do pozornosti fakt, že právna neistota je aj v skutočnosti narastajúcich úrokov z omeškania a teda aktuálnej výšky celkovej pohľadávky, ak by táto pohľadávka navrhovateľa bola v konečnom dôsledku na základe vykonaných dôkazov dôvodná.“.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd „... vyslovil vo svojom rozhodnutí, že právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, aby prikázal Okresnému súdu Bratislava IV, aby vo veci navrhovateľa D., s. r. o. proti sťažovateľom o zaplatenie 513,21 Eur (predtým 15,461,10 Sk), č. k. 24C 209/2010 konal a určil ako primerané finančné zadosťučinenie za porušenie základného práva sťažovateľom, pre každého zo sťažovateľov čiastku vo výške 2.000 Eur.

Sťažovatelia žiadajú, aby bol porušiteľ základného práva zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia, ktoré im v konaní pred ústavným súdom vznikli vo výške 323,50 EUR (2x právny úkon – 1. prevzatie veci a príprava, 2. podanie ústavnej sťažnosti – 1 úkon po 127,16 EUR podľa § 11 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, 2 x paušál á 7,63 EUR + 20 % DPH spolu vo výške 53,92EUR) účet právneho zástupcu sťažovateľov...“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu

jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 2. apríla 2012 sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi zo 16. apríla uznal sťažnosť za dôvodnú a uviedol, že v predmetnej veci už prijal potrebné opatrenia smerujúce k urýchlenému ukončeniu veci.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení na účel nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Odpoveď predsedu súdu bola sťažovateľom doručená 28. apríla 2012.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľov bola vyhotovená iba mesiac po doručení odpovede predsedu okresného súdu, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľov iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Samotná skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu dostatočný

časový priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľov nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2012